

[Krag.]

hypotekbank tilvejebragt. Jeg erindrer fra min Gennemgang af dette Forslag i sin Tid som Indenrigsminister, at der var tilvejebragt de fornødne Midler til en saadan Banks Oprettelse, de Midler, der skulde tilvebringes som Stødpude for Staten, der skulde garantere, og jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Statsminister og Minister for Søfarten, om han ikke finder under Hensyn til Skibsfartens overordentlig vanskelige Kaar for Øjeblikket, at her ligger en Opgave, som ikke længere bør forblive uløst, men som snarest bør optages til Løsning, idet dens Løsning ganske uden al Tvivl vil have ikke ringe Betydning for dansk Skibsfart den Dag, da gunstigere Fragter sætter ind og Tiden paa ny er inde til at sætte de oplagte Skibe i Gang og muligvis yderligere udvide den danske Dampskibstonnage.

Og som for Søfarten, saaledes for Landbruget: Førkrigspriser og lave Priser, Indtægter totalt svigtende, Produktionskostninger i et Plan, som aldeles ikke svarer til Indtægtsniveauet, Krisen over vort Hovederhverv; svigtende Købeevne føles jo allerede stærkt indenfor alle Erhverv paa det hjemlige Marked, og føles ikke mindst stærkt af talrige Industrier og af Haandværkerne. Det er langt vanskeligere, har nylig en fremragende Industrileder sagt, nu at finde Eksportmuligheder til fremmede Markeder, end Tilfældet var for blot et halvt Aar siden. Det er godt at være Optimist, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen siger, og jeg indrømmer, at Sortseeri hjælper ikke, men det hjælper heller ikke at lukke Øjnene for Krisens Kendsgerninger.

Altsaa, jeg spørger igen: Hvad vil Regeringen? Hvor vidt er den med sine Forberedelser? Den højtærede Statsminister holdt en Indledningstale til Fagforbundskongressen den 24. September 1927, og da sagde den højtærede Statsminister:

„Formaalet maa være at lægge en Erhvervspolitik til Bette, som paa langt Sigt kan højne vort Erhvervsliv og gøre det muligt for det at beskæftige en voksende Hær af Industriarbejdere. Det er dette, som Socialdemokratiet har søgt at naa ved sine særlige Kriseforslag. Vi ønsker at gøre det muligt for Industrien først at vinde Hjemmemarkedet, men ogsaa at trænge ud paa Verdensmarkedet ved en gennemført Specialisering og Modernisering. Ved vore Forslag om Importafgift vil vi skabe Betingelser for Erobring af Hjemmemarkedet uden at

slutte op bag de toldprotektionistiske Krav.“

Det var Formaalet den Gang.

„Hvis man vil toldmæssig Afrustning“ — fortsætter den højtærede Statsminister — „maa det ikke komme til at gaa ud over de smaa Lande, men der maa sikres ogsaa dem Del i Verdensmarkedet. Vi maa tvinge Regeringen og dansk Erhvervspolitik ind paa den positive Bane.“

Det vilde den højtærede Statsminister den Gang som Oppositionsmand. Han mente formodentlig, at han besad Midlerne til at tilvejebringe en saadan Tvangssituation for Regeringen og Erhvervslivet.

Jeg spørger da: Hvorfor søger han ikke frem ad disse Veje nu? Nu har jo nemlig Regeringen Magten og Ansvaret, og den har ogsaa Æren for at løse Problemerne, hvis den viser sig i Stand dertil, og derfor har den nu Ordet. Tier den fortsat, som Tilfældet er i Aabningstalen, ja, saa kan jeg ikke se, at der kan være anden Forklaring end den aabenbare Evneløshed. Og det undrer jo slet ikke os, thi den højtærede Statsminister har jo ikke haft andet at byde Erhvervene paa end paa en Fordybelse i tre eller fire Bøger, som i det sidste Aar er tilvejebragt. Og det er meget forstaaeligt, fordi Staten hviler paa Erhvervslivet. Det gør den, naar den nuværende højtærede Statsminister er Statsminister, og det gør den, naar vi tager Stilling til saadanne Spørgsmaal. Det er kun ikke Tilfældet for den højtærede Statsminister, naar han er i Opposition.

Sommeren har jo været festlig for Regeringens Medlemmer, ogsaa for den højtærede Statsminister. Undtaget er maaske lige det Par Ministre, der maatte blive hjemme og varetage samtlige Ministeriers Administration. Men midt i disse Fester har Statsministeren dog haft Lejlighed til at føre Alvorstale baade hjemme og ude, og til hans Ros skal det siges, at han mere end een Gang har gjort det godt. Han kan ogsaa falde ud af Rollen. Det gjorde han, da han holdt socialdemokratisk Vælgermøde paa Statens Bekostning i Verdens nordligste Fagforening. Men bortset fra denne slemme Plet synes det mig, at den højtærede Statsminister vendte hjem fra sine Rejser til Island og Grønland og Færøerne, bedækket med Hæder, kan jeg sige.

Mere end een Gang talte den højtærede Statsminister vægtige Ord, naar han var ude; men herhjemme stod det skralt til. Her stod kun tomme Talemaa-